



■ Беларусікі

У ЧАКАННІ ПАЛЁТУ

Прывітанне! Мяне завуць Мацвей, мне ўжо 1,5 года. Усе кажуць, што я беларускі амерыканец, бо нарадзіўся ў Амерыцы. Але я лічу сябе амерыканскім БЕЛАРУСАМ! Мяне зараз усё цікавіць. Напрыклад, нядаўна навучыўся дзьмуць у гліняную свістульку, якую мне перадала мая беларуская цёця. Вельмі люблю танцаваць пад музыку, а таксама слухаць, як мама ці тата чытае казкі ды вершы. Сам я літар яшчэ не ведаю, але ахвотна разглядаю яркія малюнкi. У мяне ўжо нават ёсць асабістая невялічкая кніжная шафа: у ёй не толькі рускамоўныя і англамоўныя кнігі, але і некалькі беларускамоўных.

Але больш за ўсё люблю збіраць розныя палачкі і каменьчыкі, а таксама назіраць за жывёламі. Мама

з татам часта водзяць мяне ў заапарк. Там шмат розных экзатычных жывёл: белы мядзведзь, пінгвіны, жырафа... Але я з нецярпеннем чакаю, калі ўпершыню палячу ў Беларусь, на радзіму сваіх бацькоў. Мама кажа, што ў вёсцы мне вельмі спадабаецца. Там у бабулі з дзядулем ёсць сапраўдная карова і маленькае парся, а таксама коцік.

Шаноўныя мамы і таты, бабулі і дзядулі! Запрашаем вас прыняць удзел у конкурсе «Беларусікі». Дасылайце здымкі вашых дзетак, унукаў, а можа, нават і праўнукаў (з невялічкім аповедам) на адрас «Звязды». Але адна ўмова — каб, зірнуўшы на фота, адразу ж можна было зразумець, што гэта беларусік. Арыгінальнасць і творчы падыход вітаюцца! Аднаго з герояў, якога мы ўбачым на здымках, чакае прыз!

■ Нататкі шматдзетнага таткі



У МЕСЯЦА ЁСЦЬ ТВАР

Двайняткі прыбеглі засмучаныя:
— Нам так шкада нашу сяброўку!
— А што з ёй?
— У яе дагэтуль няма ніводнага светлага бонстыка.

Рыдаем разам.

☺ ☺ ☺

— Што вы там пішаце, дзеці?
— Складаем спіс падарункаў на Новы год.

— Так. І што там у спісе?
— Напрыклад, ланцужок з каштоўнымі маленьчыкамі.

— А там напісана, дзе тату ўзяць на гэта грошыкі?
— Прычым тут ты? Мы ж Дзеду Марозу падарункі заказваем!

— А, дакладна. Прабачце, забыўся.

Спадзяюся, пенсія ў Дзеда Мароза большая, чым зарплата ў Таты Холада. Бо ў адваротным выпадку «трапілі» абодва.

Гэта была рубрыка «Рыхтуй сані летам»

☺ ☺ ☺

Дзеці слухаюць на камп'ютары казку. Да мяне даносзяцца словы добрага казачніка: «І тут з'яўляецца страшны монстр з гаджэта». Старэйшая дачка тут жа тлумачыць малодшым:

— Гаджэты — гэта тое ж самае, што дэвайсы.

Малодшыя з разуменнем ківаюць.

А я думаю пра тое, што калі-небудзь з гаджэтаў і сапраўды пачнуць вылазіць монстры. І нашых унукаў гэта ніколі не здзівіць.

☺ ☺ ☺

Вярталіся ўвечары дадому з малодшымі дзецьмі.

— Тата, а чаму нам здаецца, што ў месяца ёсць твар?

— Гэта не твар, гэта кратары.

— Якія яшчэ кратары?

— Ямы ўтварыліся ад падзення метэарытаў.

— А што такое метэарыты?

— Гэта такія вялікія камяні, якія лётаюць у космасе.

— А што такое космас?

— Так, я ўсё зразумеў: у месяца ёсць твар.

Павел ХОЛАД.



ЗУБНАЯ ЧАРАЎНІЦА

Хачу падзяліцца ўражаннем пра першае лячэнне зубак сына. Гэта проста нейкі чуд, неверагодна! Дзіця як заварожанае сядзела на крэселку і паслухмяна слухала цікавы расказ dokтара пра лячэнне зубак, а пасля ў час працэдур не было ніводнага піску.

«Як жа гэта можа быць? — спытаеце вы. — Усе дзеці баяцца паходу да стаматалага як агню». А вось як. Спачатку нас адвялі ў дзіцячы пакойчык са столікам, дзе можна было пагуляць з кубікамі і памаляваць. Ну і калі сыноч захапіўся, ціхенька і незаўважна «падкралася» dokтар у каляровай шапачцы, прысела і пачала знаёміцца з ім:

— Як цябе завуць?
— Альгерт.
— О, такое імя — я адразу ўяўляю каня і на ім рыцар!.. Ты любіш салодкае?
— Так.
— А ты ведаеш, што і мікробы любяць салодкае?

— Не.
— А ты калі-небудзь лячыў зубкі?
— Не.
— Ну, тады пойдзем, я табе пакажу нешта цікавае.

Заходзім мы ў вялікі пакой, і нам адразу паказваюць макет зубак: вось яны якія, а вось як іх чысціць.

— Паспрабуй.

Альгертдзік старанна паўтарае ўсе рухі.

— А цяпер глядзі: на зубках чорныя кропкі і дзірачкі — гэта карыес. А каб яго прагнаць, нам патрэбна «вітамінка». Выбірай, якога колеру ты хочаш?

— Сіняга.
— Вось табе сіняга.

І бярэ адзін штучны зубік-пробнік і робіць дзірачку на ім, а пасля наклеівае «вітамінку».

— Ну, а цяпер сядай у крэсла і глядзі, якія тут у нас інструменты цікавыя.

Паказвае шчотачку спярша адну, пасля другую:



— Вось гэтым будзем праганяць мікробаў. Ты згодны?
— Так.

І адбываецца гэты самы чуд — дзіця не варухнецца і ціхенька, паслухмяна сядзіць. Я з усмешкай сяджу непадалёк і сама сабе захапляюся працэсам.

Праўда, і часу заняло ўсё ледзь не гадзіну. Але які далікатны падыход! Без крыку і слёз. Галоўнае — настроіць дзіця, стварыць спакойную атмасферу. А ў канцы ад мяккага коціка сюрпрыз — набор крэйды. Сын быў у захапленні. І з нецярпеннем чакае, калі мы зноў пойдзем да зубной чараўніцы.

Мама Святлана ТОЎСЦІК, г. Мінск.

ХАТНЯЯ ЭНЦЫКЛАПЕДЫЯ

ПАКАШТУЙЦЕ!

Ячная каша па-закарпацку

Той, хто не любіць ячную кашу, проста не ўмее яе смачна гатаваць

Спатрэбіцца: фасоля (можна ўзяць і белую, і чырвоную) — 100 г; ячныя крупы — 200 г; ялавічына — 300 г; морква — 1 шт.; цыбулю рэпчатая — 1 шт.; смятана — 2 ст. л.; таматны соус — 1 ст. л.; зяленіва — 1 пучок; перац чылі — 1 ч. л.; алеі — 3 ст. л.; перац чорны; соль — на смак.

Ячныя крупы і фасолю прамыць і замачыць у халоднай вадзе на дзве гадзіны. У каструлі на алеі прытушыць ялавічыну, парэзаную буйнымі кавалачкамі з дабаўленнем чылі, солі і перцу. Ладаць цыбулю, моркву, патушыць да празрыстасці цыбулі. Дадаць таматны соус і патушыць пару хвілін. Туды ж — фасолю, ячныя крупы. Усё заліць вадой, каб пакрывала змесціва. Тушыць на слабым агні гадзіну. Заправіць смятанай і патушыць яшчэ 20 хвілін. Дадаць зяленіва.

КАРЫСНЫЯ ПАРАДЫ

Чым замяніць яйкі ў цесце

Бананы могуць замяніць яйкі ў цесце для печыва або пірага. Палова банана раўнацэнная аднаму яйку.

Што рабіць з надтрэснутым яйкам

Бітае яйка можна выратаваць: прыгатаваць яго на паровой лазні і выкарыстоўваць для салата і бутэрбродаў!

Каб малако хутчэй закіпела

Малако закіпіць хутчэй, калі дадаць у яго дробку цукру.

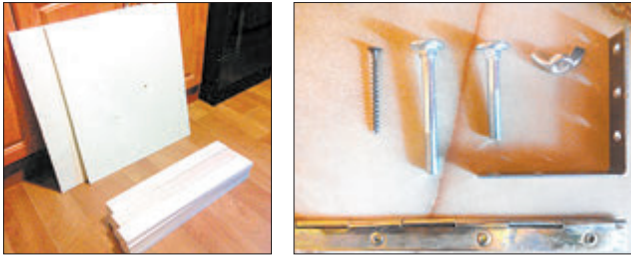
Як выратаваць падсохлы лімон

Лімон, які пачынае падсыхаць, можна лёгка вярнуць да жыцця: змясціце яго ў талерку з вадой на пару гадзін.

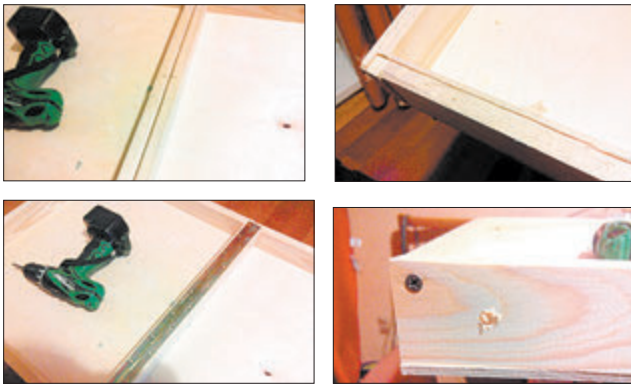
МАЙСТАР-КЛАС

Паходны стол-чамадан

Вось што нам спатрэбіцца:



Скручваем корпус нашага «чамадана», папярэдне засвідраваўшы адтуліну, каб не расслаіць дрэва! І трохі палглыбляемся вялікім свердзёлам, каб капялюшык шруба схаваўся.



Сабраўшы корпус з двух палоў, прыкручваем пятлю. Важна рабіць гэта, калі часткі ляжаць на роўнай паверхні.

Цяпер ножкі. Свідруем адтуліну ў ножцы і ў стальніцы. І пажадана адразу перанумараваць ножку з месцам на стальніцы, каб потым не падбіраць. Правяраем, як закручваюцца балты.

Для больш доўгага выкарыстання, усю канструкцыю пажадана апрацаваць ахоўным складам. Цяпер усё збіраем і ўсталёўваем зашчапкі і ручку.



ЦЯПЕР ДЗЕЦІ НЕ ГУЛЯЮЦЬ, А ВУЧАЦЦА. ЯНЫ ЎСЁ ВУЧАЦЦА, ВУЧАЦЦА І НІКОЛІ НЕ ПАЧНУЦЬ ЖЫЦЬ (А. Грын).

Адказная за выпуск Надзея ДРЫНДРОЖЫК.